

TORONYIRÁNY

XIX. 8.

2025. február 23.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi VII. vasárnap

Február 24. Szent Máttyás apostol

A hegyi beszédnek megvan a helye a vallásban és a világban. Eddig még semmiféle technikai vagy kulturális fejlődés nem alakította át úgy a világot, hogy ne lenne szükség a szelídség, az irgalmasság, az önzetlenség, a nagylelkűség, a megbocsátás és a szeretet hirdetésére. Még kevésbé jutottunk el odáig, hogy ne ébredne fel lelkünkben a végleges igazságszolgáltatásnak, a végleges békének és a végleges boldogságnak az igénye. Az igény nem halt ki az emberekből annak ellenére sem, hogy a nemzedékek évezredek óta sírba szállnak és emléküket is kivesz. Ahogy a személyes szeretetet nem lehet tudományos tételekkel vagy technikai megoldásokkal pótolni, úgy nem lehet azt a vágyat sem kioltani az élet terhét viselő emberből, hogy fáradozásainak jutalmául egyszer egészen boldog legyen. Ez szellemi igény, s a szellem titokzatosságát követi. El lehet róla terelni a figyelmet, lehet úgy magyarázni, mint illetéktelen vágyat vagy hiú álmot, de egy-egy csendes órában újra jelentkezik. Ezért mindig is lesznek, akik a Megváltó ajkáról szívesen hallják ezt a szót: boldogok, akik... S a boldogság ígérete erőt önt beléjük, hogy eleget tegyenek annak a követelménynek, amelyet Isten gyermekeinek hivatása támaszt velük szemben.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1Sám 26,2.7-9.12-13.22-23** Dávid, bár alkalom nyílik rá, nem áll bosszút ellenségén, Saulon.
- 1Kor 15,45-49** Krisztusnak, mint az egész emberiség megváltójának köszönhetően arra kaptunk meghívást, és minden szükséges segítséget, hogy ne csupán testi, érzéki, ösztönös életet éljünk, hanem szellemi, lelki, a teljességre és az örök életre nyitott emberekké váljunk.
- Lk 6,27-38** Jézus az ún. hegyi beszédben a mózesi törvényekhez képest mérhetetlenül magasabb szintű erkölcsi útmutatást ad a közösségi élet szabályozásához.

Hegyi beszéd és emberi jogrend

A hegyi beszéd erkölcsstanát a gyakorlati érzékű emberek két oldalról tartják sebezhetőnek: egyrészt túl magas követelményeket támaszt, nem veszi figyelembe az ember testi-lelki mivoltát, és másrészt a történelem sem igazolta hatását. Az élet egyensúlyát mindig a jogrend tartotta fenn, nem az evangéliumi lelkület. Jézus Krisztus az embert az örök élet távlataiba állítja bele és úgy beszél hozzá. A követelmény akkor volna magas, ha a megváltás nem árasztotta volna ki a természetfölötti erőket, amelyek a gyarló embert felemelik az istengyermekség természetfölötti magaslatára. Az evangéliumnak ez a logikája: ha hisztek Jézus Krisztusban, az Atya gyermekeivé fogad benneteket, kiárasztja rátok a kegyelmét, s ennek alapján követeli, hogy mérjétek magatokat Krisztushoz, kövessétek az ő lelkületét. A hegyi beszéd tehát csak annak mond valamit, aki hisz. De az érzi is, hogy ezen az úton elindulhat. Főleg azt látja, hogy itt az irgalmas Isten előtt áll, aki nem az eredményt, hanem a próbálkozást várja tőle. A hívő már azért is hálás Krisztusnak, hogy egyáltalán megfogalmazta az eszményt. Az eszményt a humanizmus nevében is meg lehet fogalmazni. Erről ma különösen sok szó esik azoknál, akik Camus megfogalmazásában szeretnének „szentek lenni Isten nélkül”, akik az erényt önmagáért, az örök visszafizetés kecségtetése nélkül akarják gyakorolni. Az ilyen humanizmusról mindig lehet vitázni, mert az ember a mértéket magából, hagyományából, helyzetéből vagy éppen egyéni vágyaiból veszi. Krisztus az Isten oldaláról fogalmazta meg a humanizmust, azért mert túlmenni az ösztönös meglátásokon. Nem nehéz meglátni, hogy amit Krisztus ajánl vagy követel, az valóban tökéletesebb. Sőt egyenesen a teljessége annak, amiért egyáltalán törvényt hoztak. Nála a tettek indító oka nem az írott törvény és a mögötte álló büntető vagy jutalmazó hatalom, hanem az a szeretet, amely Istenre, mint atyára és az emberekre, mint testvéreire irányul.

Nála az egyenesség nem az eskü megtartásában nyilvánul, hanem a keresetlen őszinteségben. Az emberi méltóság elismeréséről nem az tanúskodik, aki visszariad a vérontástól, hanem aki nem ad okot a haragra, vagy aki kezdeményezi a kibékülést. A házasság tisztaságának sem a házasságtörés kerülése a biztosítéka, hanem az ösztönök feletti uralom megszerzése. Társas viszonylatban az eszmény nem a békés egymás mellett való élés, hanem ez az elv: amit akarsz, hogy legyenek neked az emberek, előbb te tedd nekik. Krisztus tudja, hogy az ilyen követelményeket csak az fogja teljesíteni, aki meg van győződve, hogy élete a mennyei Atya szeme előtt játszódik le. Ez a tudat azt a meggyőződést alakítja ki, hogy életünket sziklára építettük, nem homokra. Ma a humanizmus felvázolásánál döntő szerepet kapnak az aktív vonások. A mai ember alkotni akar és eredményeket szeretne felmutatni. A hegyi beszédet olyan korban fogalmazták meg, amikor időt szakítottak arra is, hogy „várják Isten érkezését”. Az evangéliumi várás azonban virrasztás volt, a szolgának a virrasztása, aki mindig kész arra, hogy urának kedvére tegyen. A hegyi beszéd azért hangzott el, hogy az ember ne lógassa a fejét szomorúságában, ne üljön összetett kézzel, hanem bontakoztassa ki erőit az Isten iránti engedelmségben és az emberek boldogításában. Ennek meglátása sem közömbös ma, amikor a technika által kitermelt javak felfokozzák az igényeket és növelik az önzésre való hajlamot. Az élet eltömegesedése arra készit, hogy védjük érdekeinket, elzárkózzunk a sok hatás elől vagy éppen menekülünk a természetellenes zajtól és csábító reklámtól. A „bölc ember” alakja ma is időszerű. A másik nehézség az, hogy a hegyi beszéd a történelem folyamán nem volt csodaszer és nem alakította át az emberiséget. A kapzsiság, irigység, gyűlölködés, igazságtalanság ma is velejárója az életnek. Szükség van arra, hogy törvénnyel, büntetéssel, megtorlással fékezzék meg a gonosztevéket. Volt-e tehát értelme ezeknek a szép szavaknak? A válaszban arra kell hivatkoznunk, hogy a hegyi beszéd nem a teljes evangélium, még kevésbé a teljes kinyilatkoztatás. Az apostoli egyház ebben foglalta össze a keresztény lelkiület kialakításának vezérfonalát, de Krisztus mellett beszélt szervezett egyházzól, testvéri feddésről, oldó és kötő hatalomról. Tudta azt is, hogy a hitet nem mindenki fogadja el, s akik elfogadják, azokban is sokszor a lélek kész, de a test erőtlen. Szavai szerint az Isten országa itt a földön olyan mezőhöz hasonlít, ahol a búza mellett nő a konkoly, s ahol a botrányok sem fognak hiányozni. De azt is tudta, hogy az általa elhíntett mag jó földbe is hull majd és sokszoros termést hoz. Félreismeri az evangéliumot, aki a jogrendet akár a világban, akár az egyházban szembe akarja állítani a hegyi beszéddel. Jogra, tekintélyre, szankcióra azért van szükség, mert nem mindenki keresi az emelkedett lelkiületet. Krisztus az Isten országát, annak tanítását és kegyelmeit úgy adta az emberiségnek, mint kovászt, hogy alakítsa át az egyéneket és rajtuk keresztül a közösséget. Példabeszédeiben azt is megvilágította, hogy a töle kapott talentumokat az ellentmondással teli világban kell kamatoztatni. A hegyi beszéd azokat bátorítja, akik szegények, akik sírnak, akik üldözést szenvednek és akik eljegyezték magukat azzal a gondolattal, hogy nagy dolgok csak küzdelemből, lemondásból szülehetnek. Krisztus látta, hogy erre a keskeny útra nem mindenki lép rá, és a szűk kaput sem találja meg mindenki. Mégis tudta, hogy szava a só, a világosság szerepét tölti be. Sem ő, sem apostolai nem használtak ilyen utópisztikus kitételeket: milyen jó volna a földön élni, ha mindenki követné az evangéliumot. Inkább arra vértették fel a hívőket, hogy ellenkező látszat ellenére is maradjanak állhatatosak a hitben, a reményben és a szeretet gyakorlásában.

Gál Ferenc

Nem leszek ideges! (40.)

Második rész

Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyihílek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

Menj be a béke birodalmába!

2. Lemondás és elviselés

Az ideges embernek arra a mélységes meggyőződésre kell szert tennie, hogy a mindig jelenlevő Istennel való érintkezés életörömöt és erőt ad neki ahhoz, hogy lemondjon és elviselni tudjon, meg tudjon feledkezni félelemről és vissza tudja nyerni elvesztett nyugalma. A jóságos Istennel való szerető együttlét örömevé, igényévé, az „egyszerű, gyermeki Istennél levés” állandó imájává, mindenbe belevilágító bölcsességévé, mindenben átsegítő bizalmává, reménységévé, új erőben való újjászületésévé válik. Eleinte fáradtságos az Istenre való szerető gondolás; részletmunkát, mindennapi újrakezdést jelent. Nem szabad elkedvetlenednünk azért, mert csak lassú lépésekkel haladhatunk az Istenhez vezető úton. Ahogy Isten akarja! Ez legyen itt is jelszavunk. A kitartás célhoz vezet. Olvassunk naponta valamit, ami Isten felé készit, vizsgáljuk meg naponta a nehézségeket, s szüntelenül akarjunk Istenre gondolni, aki szüntelenül szeretettel néz reánk.

A második gyakorlat a gondolatoknak az árnyékról a világosságra, a hibákról a jóra való visszafordítása. Minden emberben, minden dologban a jót lássuk, ne a hibákat nézzük, hanem az előnyöket; ez ad békét, örömet és erőt ahhoz, hogy jókká legyünk. Az idegesség lényegében és alapjában véve nem más, mint félelem, gyengeség; a szeretetnek, jóakarásnak, mélységnek, erőnek és világosságnak az ellentéte. A félelemingerek megakadályozzák a jóságot és elsötétítik a lelket. A félelem képzeiteit, a maguk árnyhaderegével, a szeretet és a jóakarát gondolataival kell leküzdeni.

Az önszeretet elnyeli lelked erejét. Azt hiszed, hogy elvesztetted önmagadat, ha megfélemedezel magadról. Ez vakság. Aki elveszti önmagát, megnyeri önmagát! Mit árt neked, ha mások lekicsinyölőleg beszélnek rólad, feletted állnak és te szolgálsz nekik? Győzd le magadat! Gondolj Isten előtti bűneidre; arra, hogy mivel tartozol neki. Tudj, hogy bűnös vagy, de hogy minden bűnödet, minden tartozásodat leróhatod az Isten-és a felebaráti szeretet erejével. Azután örülj, hogy Istent a felebarátaiddal való jóságos gondolással engesztelheted, s azzal az egyszerű eszközzel kárpótolhatod, hogy szeretettel gondolsz felebarátaidra. „Ezt nekem tetted!” Ne légy az a bogár, amely a szemetet túrja; légy méhecske, mely virágról virágra szállván csak a mézért rajong. Te is csak a jót nézd, s feledd el a hibákat! A jóságos gondolat az elismerő, jóakarató beszédet és cselekedetet vonja maga után. Ez tesz vidámmá, boldoggá, bátorrá, ez űz el minden rosszkedvet és lehangoltságot.

Próbáld meg; valahányszor lehangolt vagy, mondj egy elismerő jó szót valakinek, s egyszerre csak megszabadulsz minden nyomástól; az emberek örvendező szeretettel válaszolnak majd neked, s ez vissza fog hatni egész kedélyvilágodra. Hiszen a jóság erő, bőség; a félelem lehangoltság, gyengeség; az első megszünteti, legyőzi a másikat. A jóság megváltja az ideges embert szenvedéseitől, anélkül, hogy meg kelljen változtatnia foglalkozását, elég ha gondolkozását változtatja meg, elég ha önszeretetéről lemond. Az ideges ember néha egészen másképpen viselkedik idegenekkel szemben, mint azokkal szemben, akikkel együtt él. Pedig elsősorban ezekkel szemben lenne helyük a jóságos gondolatoknak, a vidám arcnak, a jóakarátú beszédnek és cselekedetnek. A legkisebb, leghétköznapibb dolgok kapcsán gyakorolt önuralom a legjobb, de a legnehezebb. Hányszor válsz napjában lehangolttá, ingerültté, élessé? Nézz magadba mindennap és tégy őszinte vallomást az Üdvözítő előtt, aki így szól hozzád: „Ezt nekem tetted!” Keresd az Ő jelenlétét, mert benne mindent meg tudsz tenni!

A jóságos gondolatok mellett a legszükségesebb, de egyben a legnehezebb gyakorlat a mások megítélésétől való tartózkodás. Mitől olyan élesek az ideges ember ítéletei? Miért mond le oly nehezen erről a szokásáról, jóllehet tudja, hogy megharagítja vele Istent? „Ne ítéljetelek, hogy ne ítélhessenek.” Talán, mert annyira félti énjét, amelyet mások hibáinak aláhúzásával próbál megjavítani? Vagy talán a bírónak anarchiája, túlkapása ez, melynek következtében minden hibát meglát az ember, a jót viszont nem veszik észre? Milyen vak az, aki Isten ítélőszékébe merészel ülni; hiszen csak Isten ismeri szegény teremtményeinek hajlamait, szívbéli állapotát és ő viseli el nagy irgalmasan hibáikat. Éppen a jámbor emberek szoktak legszigorúbban ítélkezni.

Különösen szigorúan ítél az, aki hivatásánál fogva köteles örködni mások felett, akinek hivatása az, hogy másokat vezessen. Felelősségének tudatában, abban a félelemben, hogy hozzátartozóinak hibái rossz fényt vethetnek reá, szigorúvá, élessé válik. Csak az árnyékot nézi és az árnyéktól ideges ló módjára megbokrosodik. Már nem látja azt a sötétséget, amelyben él, nem okul saját sikertelenségein; csupán a harag villámlik fel benne. Aki bírálgat és megítél, nem lehet vezető, sem politikai, sem vallásos téren; nem fog jót tenni sem a közösségben, sem családjában. Az ítélkezésről való lemondás azért esik olyan nehezére az embernek, mert ez önmaga feladását jelenti, és mert a saját értékének csökkentésétől való félelem képtelenné teszi arra, hogy szokásának ártalmasságát belássa. A gondolatoknak és ítéleteknek a szeretetre és irgalmasságra való átkapcsolása kemény dió az ideges ember számára. Pedig semmi sem oly szükséges, mint ez a lemondás; e nélkül a lélek elakad a vallás külsőségeiben anélkül, hogy Istent és saját magát megértené. Isten csak akkor szeret bennünket, csak akkor irgalmas hozzánk, ha el tudjuk viselni embertársainkat. Ahhoz, hogy leszokhassunk az ítélkezésről, Istennel való érintkezésünk kapcsán a jóra kell beállítani gondolatainkat, s jóindulatra kell nevelnünk önmagunkat. Ettől függ majd Isten ítélete felőlünk. Nincs vesztegetni való időnk. A lemondásnak ezt a gyakorlatát haladéktalanul el kell kezdenünk, s naponta számot kell adnunk róla magunknak.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

A szeretet csöndjében

Az elmélkedés valamely hitigazságra vonatkozik, hogy még inkább meggyőződünk a valóságról, magunkévá tegyük, mint vonzó értéket és a Lélek erejében, segítségével gyakoroljuk. „Gyöngéd, szerelmes ismerkedésnek” is mondhatjuk, ahogyan a misztikus Keresztes Szent János nevezi. Értéke „nem a gondolatok sokaságából, hanem a szeretet bőségéből áll.” (Avilai Szt. Teréz)

Elmélkedni különböző módon lehet. Mondhatjuk lassan, meditálva a Miatyánkot, lassan ismételve a szentírási szavakat, képet idézve magunk elé. Jó segítséget ad a Szentírás, a liturgia vagy egy-egy lelki könyv. Az időtartam legalább fél óra, helyezzük magunkat Isten színe elé, megfelelő testhelyzetben, fohászodjunk a Szentlélekhez, olvassunk el egy rövid szövegrészletet, gondolkodjunk el annak mondanivalójáról, s alkalmazzuk saját életünkre; keressük meg a hiányokat, az akadályokat és a lehetőségeket, folytassunk párbeszédet az Úrral, figyeljünk az üzenetre, egy-egy rövid fohásban vagy formulában fogalmazzuk meg elhatározásunkat, amelyre napközben térjünk vissza.

A keleti vallások elmélkedési gyakorlata hasznos szempontokat adhat a keresztény meditációnak. A csöndes környezet, a laza testtartás, a légzési gyakorlatok, az összeszedettség elősegítik az összpontosítást, a nyugalom megteremtését, kellő módon helyezkedjünk Isten színe elé. Két lelkeségi tapasztalat különbözteti meg különleges módon a kétféle elmélkedést: a keleti meditáció célja az, hogy megszabadítson a sokféle külsőségtől, minden üres gondolattól, s az éntudatot egy abszolút Mindenséggel egyesítse. A keresztény elmélkedés párbeszéd Istennel, a szeretet közösségben az Úrral akar találkozni, vele együttműködni, hogy országa növekedjék és terjedjen a történelemben.

A századok során az elmélkedés gyakorlata egyszerűsödik, a szív győz az értelem fölött. Fokozatosan teret nyer az elmélyülés. Megszabadulhatunk a részleges gondolkodástól és a képektől, az emlékezéstől, az előre kigondolt formáktól, tervektől. Egyszerűen, eszköztelenül, de annál szeretetteljesebb figyelemmel fordulunk Istenhez, Jézushoz, az Üdvözítőhöz és a példaképhez; a szeretet csöndjében maradunk az Úr előtt, aki jelen van benső világunkban.

† Tóth Sándor

hírek információk

A mai napon minden magyarországi katolikus templomban a szentmisék perselyadományait az egyházi fenntartású köznevelési intézmények, a katolikus iskolák támogatására, fejlesztésére gyűjtik.

Megjelent a Toronyírány Magazin idei első száma, mely az egyházmegye területén minden templomban és egyházi intézményben ingyen kapható. A magazinban többek között tervek, beszámolók olvashatók a szentévi készülétről, programokról, valamint a Karitás és a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató életéről, munkájáról.

Február 28-án, pénteken este fél 8 órától az Alsóvárosi Ferences templomban a helyi közösség „Jöjj Hozzám” imaestet szervez Kárpáti Kázmér ferences szerzetes, alsóvárosi plébános előadásával. A zenei szolgálatot az Eleven Tűz zenekar végzi. Minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye CsaládKözPontja lelkinapra hívja a gyászolókat és özvegyeket március 8-án, szombaton 9.00 órától 16.00 óráig Szegedre, a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A lelkinapot Ilyés Erika segítő nővér tartja. A jelentkezéseket március 5-ig várják a pasztoralis.hu oldalon található űrlap kitöltésével vagy a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja egyéb elérhetőségein: e-mailen: csaladkozpont@gmail.com, telefonon: 62/ 311-216/116., 117. mellék; mobilon: 06-20/82-80-476.

Március 8-án, szombaton 10.30-tól tematikus séta indul a Dóm Látogatóközpont szervezésében. „A szegedi Nagyrév és a Fogadalmi templom harangjai” első állomásként a szegedi Nagyrév történetével, valamint az azt követő szegedi egyházfenntartó hatóság fogadalmából épülő új templommal, harangjainak történetével ismerkedhetnek meg a résztvevők. A séta részeként a templom nyugati tornyának harangszintjéig sétálnak majd fel az érdeklődők. A harangok megtekintését követően lehetőség lesz a torony 46 méter magasságban lévő kilátószintjének meglátogatására. A program gyülekezőhelye: Szegedi Dóm Látogatóközpont fogadótere. Időtartam: 90 perc. A program jegyváltáshoz kötött. Jegyár 3.500,- HUF/fő. Jegyváltás a Szegedi Dóm Látogatóközpont jegypénztárában (Szeged Dóm tér 16.) vagy a jegy.hu internetes felületen.

Az országban egyedülálló gyermek- és ifjúságvédelmi tanszék hoz létre a Gál Ferenc Egyetem Teológiai Kara Szegeden. A tervek szerint két szakirányú továbbképzési szak indul: gyermekvédelmi szak- és gyermekvédelmi alapellátás specialista. A képzések négy félévesek lesznek, és bármilyen humán területen szerzett alap- vagy mesterdiplomával lehet rájuk jelentkezni. A finanszírozásról még folynak az egyeztetések, de várhatóan önköltséges formában indulnak a programok.

A Dóm Művészeti Szalon bérleten kívüli előadását, Hedry Mária „Árnyéksors” című színművét március 9-én 19 órakor a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg-termében tekinthetik meg az érdeklődők. A darab Klebelsberg Kunoné Botka Sarolta életét mutatja be. A színmű elsődleges forrása Klebelsberg Kunoné kitelepítésben írott, „Életutunk” című naplója volt, emellett korabeli dokumentumokat, egyéb kutatási forrásokat és tanulmányokat is felhasznált a szerző.

A mű által megismerhetjük egy kivételes nagy formátumú politikus és a polgári származású asszony szerelmi házasságát és mindennapjai mögött a XX. század ellentmondásokkal teli drámáját, a nincstelenségbe taszított Sarolta megpróbáltatásait. Jegyár: 5.900,- Ft/fő. Jegyek vásárolhatók a Szegedi Dóm Látogatóközpontban, illetve a jegy.hu internetes felületen.

Nagybőjti lelkigyakorlatot vezet Veréb László, a Szeminárium spirituális és Czako Ágnes nővér március 28-tól 30-ig a Zöldfás Lelkigyakorlatos Házban. A lelkigyakorlat a silentium, a csend jegyében fog telni. Mindazoknak szól, akik elcsendesedésre és az Istennel való kapcsolatuk elmélyítésére vágnak. Mottója: „Uram, a Te arcodat akarom keresni!” (Zsolt 27,8). A szervezők maximum 12 fő jelentkezését tudják fogadni. Részvételi díj: 30.000,- Ft / fő, mely tartalmazza a lelkigyakorlaton való részvételt, szállást 2 éjszakára, ágyneműhasználatot és a napi háromszori étkezést. Jelentkezni a zoldfas.hu oldalon lehet.

A Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató mintegy 200 munkatársa szakmai-lelki rekollekciós programsorozaton vett részt Szegeden, az ÁGOTA Közösség Csongor téri központjában. Prof. Dr. Szécsi Gábor, a Pécsi Tudományegyetem Kultúratudományi, Pedagógusképző és Vidékfejlesztési Karának dékánja a tömegmédiát hatásaival foglalkozott előadásában. A programsorozat célja, hogy rendszeres előadásokkal segítse a szakemberek belső lelki megújulását, és egyben kitekintési lehetőséget is adjon fontos tématerületekre. Noha a rekollekciós programok a munkatársaknak szólnak, az ott elhangzottak közvetve az általuk gondozott, támogatott gyermekek javát is szolgálják.

Barkos Bea képzőművész „Fényben járó” című időszaki kiállításával vár minden érdeklődőt a Dóm Látogatóközpont. A kiállítóteremben a képzőművész tűzzománc technológiával készült alkotásait és festményeit tudják megtekinteni a kiállításra betérő látogatók.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.